

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
τ. Καθηγητοῦ τῆς Πατριαρχικῆς Μ. Σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως
νῦν τοῦ Ὡδείου Μουσικῶν Λύκειον Ἀθηνῶν

Ο
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘ Α
ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ
ΤΩ ΤΕΛΕΙ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΝ ΤΗ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΑΥΤΗ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΕΛΩΔΗΜΑΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΛΘΟΝΤΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΑΘΗΝΑΙ
1959

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

τ. Καθηγητοῦ τῆς Πατριαρχικῆς Μουσικῆς Σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως
νῦν τοῦ Ὁδείου Μουσικῶν Λύκειον Ἀθηνῶν

94

ο

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΤΕΛΕΙ
ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΑΥΤΗ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΕΛΩΔΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΡΧΟΜΕΝΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΑΘΗΝΑΙ 1959

ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 28

ΤΩ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩ ΜΟΙ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΜΟΥΣΟΤΡΑΦΗ
ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ ΘΕΟΚΛΗΤΩ
ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΥΛΑΒΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὰ πρῶτα Βυζαντινὰ μουσικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἦσαν τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἦτοι: Ἀναστασιματάριον, Εἰρμολόγιον, Δοξαστάριον καὶ ἄλλα, ἐξετυπώθησαν τῷ 1820 ἐν Βενετίᾳ. Τὰ ἔργα ταῦτα εἶχον ἐρμηνευθῇ τῷ 1815 ἐκ τῆς ἀρχαίας παρασημαντικῆς ὑπὸ τῶν τριῶν ἀειμνήστων Μουσικοδιδασκάλων Μητροπολίτου Χρυσάνθου, Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ὡς καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα σήμερον, παρουσίασαν τὴν πραγματικὴν σφραγίδα τῆς ἱεροπρεποῦς ἐκτελέσεως τῶν γνησίων Βυζαντινῶν μελωδημάτων, ὧν ἡ γραφὴ εἶναι τελεία καὶ ἀπλουστάτη. Ὡς τυγχάνει γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν μουσικὸν κόσμον, ὁ Πέτρος ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπῆρξεν δεινὸς μουσικὸς καὶ μελοποιὸς ἄριστος, πλουτίσας τὴν ἐκκλησίαν διὰ τῶν μυρίων μουσικῶν μελῶν αὐτοῦ, ἦτο καὶ βαθὺς γνώστης τῆς ἐξωτερικῆς μουσικῆς. Ἀλλὰ παρ' ὅλον τοῦτο, δὲν ἀνέμιξεν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ μέλη, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐξωτερικὴν μουσικὴν γραμμὴν, περιορισθεὶς μόνον εἰς τὴν ἀπλότητα τῆς γραφῆς αὐτῶν.

Διὰ τοῦτο τὰ μελωδήματα τοῦ Πέτρου, θεωροῦνται σήμερον ὡς ἀπόρρητα φρούρια τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς τέχνης, τὰ ὁποῖα αὐδεῖς, ἔστιν ἱκανὸς νὰ διασαλεύσῃ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι, ἅπαντες οἱ μετὰ τὸν Πέτρον ἐμφανισθέντες Μουσικοδιδασκαλοὶ ἔγραψαν πλεῖστα μουσικὰ ἔργα βάσει τῶν κλασσικῶν μελῶν αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι σήμερον κατὰ πολὺ ἐν χρήσει ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα σὺν τῷ χρόνῳ ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐκδόσεις μουσικῶν βιβλίων ἐν Κων]πόλει καὶ ἰδίως ἐν Ἀθήναις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ἀπέβησαν λίαν χρήσιμα τόσον ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ ὅσον καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Μουσικῆς μας, ἄλλα δέ, ἐπέφερον μεγάλην βλάβην εἰς τὸ ζήτημα τῆς ψαλμωδίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκδοτῶν τῶν τοιούτων βιβλίων, ἀπέβλεψαν, οὐχὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν κλασσικῶν μελῶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ὕλικὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, ἡ δὲ προξενηθεῖσα βλάβη ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ εἶναι ὅτι, οἱ ἐκδότης τῶν τοιούτων ἔργων, ἀφήρεσαν πολλὰς κλασσικὰς γραμμὰς καὶ ἀντικατέστησαν ταύτας μὲ ἐιδικὰς τῶν μουσικὰς τεχνοτροπίας. Ἡ τοιαύτη διαστρέβλωσις καὶ παραμόρφωσις τῶν γνησίων Βυζαντινῶν μελῶν ἐπέφεραν τὴν μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς νέους ἱεροψάλτας, οἵ-

τινες οὐχὶ μόνον ἐδυσκολεύοντο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν διότι εἶχον καὶ ἀναριθμήτους μουσικὰς ἀνορθογραφίας, ἀλλὰ καὶ νὰ διερωτώνται : Ποῖα εἶναι τὰ γνήσια Βυζαντινὰ μαθήματα ; αὐτὰ ποῦ ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰ νέα ἐκδοθέντα βιβλία ἢ εἰς παλαιά, τὰ ὅποια δυστυχῶς ἔχουν ἐξαντληθῇ.

Λαβὼν λοιπὸν ὑπ' ὄψιν, ὅλα τ' ἀνωτέρω καὶ ἐπιθυμῶν, ὅπως διατηρηθῇ ἡ ἀρχαία παράδοσις **τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Τέχνης**, προσέβην εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἔργου μου, ὑπὸ τὸ γενικὸν τίτλον : «Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ» οὗτινος ἡ ἔλλειψις τυγχάνει λίαν αἰσθητή, καθότι τοιαύτη σειρὰ περιεχομένου, μὲ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἀγίου Ὁρους, μὲ ἐνδιάμεσα μουσικὰ μέλη ἐν αὐτῇ καὶ μετὰ πλουτοῦ μουσικοῦ παραρτήματος, δὲν ἐξεδόθη μέχρι σήμερον.

Διὸ καὶ ἐθεώρησα ὡς ἀπαραίτητον καθήκον μου, ν' ἀφιερῶσω εὐλαβῶς τὸ πρῶτον τοῦτο βιβλίον μου πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. **ΘΕΟΚΛΗΤΟΝ**.

Πρὸς τούτοις ἐκφράζω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς ἐνισχύσαντάς με ἡθικῶς καὶ ὕλικῶς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκτύπώσεως τοῦ ἔργου τούτου. Ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν ἀξιότιμον μουσικόφιλον κ. Γεώργιον Νικολάου ὅστις γενναιοδῶρως προσέφερεν τὴν ὕλικὴν ὑποστήριξιν του.

Τὸ πρωτότυπον τοῦτο βιβλίον μου ἐπειδὴ τυγχάνει πλουσιώτατον εἰς ὕλην καὶ συγχρονισμένον ἀπὸ ἀπόψεως συντομίας καὶ τέχνης μελοποιηθὲν ἐπιμελῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαίων κλασσικῶν μελῶν, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ τύχῃ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, καθόσον τυγχάνει καὶ λίαν χρήσιμον εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας.

Ο Πονήσας
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

κατὰ τὴν

Περὶ ὧν
ὥραν ὁ ἱερεὺς
σέρχεται εἰς
μόνον ἐπιτροπὴν
**Εὐλογητὸς δὲ
αἰώνων. Ὁ**
Ὁ χορὸς
Δόξα σοὶ
ὁ ἀναγνώστη
Σοῦ ἐστὶν ἡ
Κύριε ἐλέησον
εὐκρινῶς τοῦ
λογίῳ. Μετὰ
ροῦ «Τὸ προ
τῷ τέλει). Ψα
ἀναγινώσκει
Στάσιν τῶν
Σολέα πρὸς
(ἴδε διάφορα

(α) Καὶ ὁ
παραθρονίῳ ἅ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
᾽Ολονυκτίου ᾽Αγρυπνίας
κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ ᾽Αγίου ᾽Ορους

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Περὶ ὥραν ὄγην ἑσπερινὴν κρούεται ὁ κῶδων καὶ μετὰ ἡμισεῖαν ὥραν ὁ ἱερεὺς λαμβάνει καιρὸν πρὸ τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μὲ ἀνοικτὴν τὴν ὥραιαν Πύλιν. Φέρων δὲ μόνον ἐπιτραχήλιον καὶ ἱστάμενος πρὸ τῆς ᾽Αγίας Τραπεζῆς ἐκφωνεῖ : **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορὸς ᾽Αμήν.**

Ὁ χοροστατῶν ἐν τῷ παραθρόνῳ ἡγούμενος λέγει (α).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι Βασιλεῦ οὐράνιε κτλ. καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ **Τρισάγιον** εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα· ὁ ἱερεὺς : **«Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία»** καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Διάκονος μετὰ τὸ ᾽Αμήν, τὸ Κύριε ἐλέησον ἸΒ' φοράς, τὸ Δευτε προσκυνήσωμεν (τρὶς) ἀναγινώσκει εὐκρινῶς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ὡς ἐστὶ ἐν τῷ ᾽Ωρολογίῳ. Μετὰ τὸ πιστεύω καὶ ᾽Αξιόν ἐστιν, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Α'. χοροῦ **«Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς»** δίχορον, (ἴδε Μουσικὸν Παράρτημα ἐν τῷ τέλει). Ψαλλομένου τούτου ὁ ἱερεὺς φέρων φελόνιον ἐξέρχεται καὶ ἀναγινώσκει ἐμμελῶς (ὡς ἔχομεν γράψει μουσικῶς ἐν τῷ τέλει) τὴν α'. Στάσιν τῶν Οἱκῶν τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τοποθετημένου δισκελίου ἐν τῷ Σολέᾳ πρὸς τὸν ἀριστερὸν χορὸν ἔναντι τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου. (ἴδε διάφορα **Χαῖρε Νύμφη** καὶ ᾽Αλληλούϊα ἐν τῷ τέλει).

(α) Καὶ ᾽Αρχιερεὺς ἐὰν ὑπάρχῃ δὲν ἴσταται ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ παραθρόνῳ ἀνεὺ μανδύου κρατῶν Χαζράνιον.

Πληρουμένης τῆς α'. Στάσεως τῶν Οἴκων, ἐὰν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς πολλὰ ἔτη ἤχος β'.

Δ
χ Εἰς πο ο λ

λα α α α ε ε ε τη

ὁ Β'. χορὸς τὸ τέλος

Δ Δε ε ε σπο ο τα

Κι' εὐθὺς ὁ Α' χορὸς ἄρχεται ψάλλων τὸν Κανόνα **Ἀνοιξω τὸ στόμα μου** εἰς ἕξ τροπάρια μετὰ τοῦ στίχου οὕτως :

κ γ περ α γι

α Θε ο το κε σω συν η μας

εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης Ὠδῆς ἀντὶ στίχου ψάλλεται τὸ Δόξα Πατρὶ εἰς τὸ α'. καὶ εἰς τὸ β'. καὶ νυν καὶ ἀεὶ οὕτω

Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω πνευμα τι

Και νυν και α ει ει και εις αι ω νας των αι ω νων

α μιν

κ

Εἰς τὸ τέλος τῆς Γ'. ὠδῆς ψάλλεται τό, Τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον ἀργοσύντομον (γραφὴν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀρχαίου ἀργοῦ) ψαλλομένου τούτου, ὁ ἱερεὺς κρατῶν τὸ Κατζλον, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ θυμιᾷ κατ' ἀρχάς πρὸ τοῦ Θρόνου τρεῖς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, εἶτα τὸ Ἐκκλησίασμα τρεῖς εἰς τὸ κέντρον καὶ ἀνά τρεῖς δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Μετὰ ταῦτα στρεφόμενος πρὸς τὴν ὥραιαν Πύλιν θυμιᾷ κατὰ σειρὰν τὰς εἰκόνας τοῦ Τύπλου, μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ψαλλομένου. Ἐν συνεχείᾳ δὲ χροσερχόμενος πρὸ τοῦ δισκελίου καὶ θυμιῶν τοῦτο πάλιν τρεῖς, ἄρχεται ἀναγινώσκων τὴν β'. Στάσιν τῶν Οἴκων. Εἰς τὸ τέλος ταύτης, θυμιᾷ καὶ πάλιν πρὸ τοῦ δισκελίου καὶ ὁ Β'. χορὸς ψάλλει τὴν Δ'. ὠδὴν **ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ**, ὁ Α'. τὴν Ε'. ὠδὴν ἐξέστη τὰ σύμπαντα καὶ ὁ Β'. χορὸς τὴν ΣΤ'. **τὴν Θεῖαν ταύτην**. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ Β'. χορὸς τὸ β'. ἀργοσύντομον δι-

χορον **Τῇ ὑπερμάχῳ**, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκεται ἡ Γ'. Στάσις τῶν Οἰκῶν. Εἶτα ὁ Α'. ψάλλει τὴν Ζ'. ὡδὴν **Οὐκ ἐλάτρευσαν**, ὁ Β' χορὸς τὴν Η'. **παῖδας εὐαγεῖς** καὶ ὁ Α'. τὴν Θ'. ὡδὴν **άπας γηγενῆς** κατὰ τι ἐντονώτερα. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης ψάλλεται αὖθις τὸ γ'. τῇ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Δ'. Στάσις τῶν Οἰκῶν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου (β).

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δ'. Στάσεως εὐθὺς ψάλλεται τὸ τελευταῖον τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον συντόμως (τὸ σύνηθες). Εἶτα ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα, λέγει ἐμμελῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Τρισάγιον ὁ ἱερεὺς δτι σοῦ ἐστίν καὶ ὁ ἀναγνώστης Ἀμὴν, τὸ τῇ Ὑπερμάχῳ (χῦμα) τὸ Κύριε Ἐλέησον Μ'. (40) φορές, ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Δόξα Πατρὶ Καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, ἐν δυνάμει Κυρίου Εὐλόγησον Πάτερ (ἢ Δέσποτα Ἁγίε ἐὰν χοροστατεῖ) καὶ ὁ ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ Παραθρονίου λέγει τὴν εὐχήν: «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς» κτλ. ὁ ἀναγνώστης καὶ πάλιν τὸ Κύριε ἐλέησον(τρις) «Καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε» ὁπερέκφωνεῖται ἐμμελῶς καὶ μεγαλοφώνως. Ἐν τῷ μεταξὺ δ-λων τῶν ἀνωτέρω ἀναγινωσκομένων, προητοιμασμέν οἱ ὄντες δύο καλλιφῶνοι ἀναγινώσται (κανονάρχαι) ὁ μὲν ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀναγινώσκει μετὰ ἐμμελοῦς ἀπαγγελίας καὶ λίαν εὐκρινῶς τὴν εὐχήν: Ὁ Ἀσπὶς ἀμόλυντε, ὁ δὲ ἱστάμενός ἔμπροσθεν τῆς εἰκό-νος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναγινώσκει ὁμοίως τὴν ἑτέραν εὐχήν: «Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα» ἀκολουθῶς τὸ Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, ἡ ἐλπίς μου ὁ πατήρ καὶ τὴν Πάσαν ἐλπίδα μου. Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ εὐξώμεθα. Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τὸ Τὴν ὠραιότητα. (Ἴδε Μουσικὸν παράρτημα ἐν τῷ τέλει) Μετὰ τὸ «Δι' εὐχῶν» ἐπικρα-τεῖ ἄκρα σιγὴ ἐνδὸς τετάρτου τῆς ὥρας, λογιζόμενον ὡς διὰ λειμα.

(β) Εἰς τὸ τέλος τῆς γ'. Στάσεως τῶν Οἰκῶν, καθ' ἣν ὥραν οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ δίχορον τῇ Ὑπερμάχῳ ἐὰν ὑπάρχει Ἀρχιερεὺς (χοροστατῶν ἐν τῷ Παραθρονίῳ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ μέχρι τοῦ σημείου τούτου ὡς ἀπαιτεῖ ἡ Τυπικὴ διάταξις εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἱερέως καὶ διακόνου ἐνδυσάμενος δὲ τὸν ἱερὸν Μανδύαν, ἐπιτραχήλιον, μικρὸν ὠμοφόριον, καὶ πατηρίτσαν, ἐξέρχεται μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου καὶ ἀναγινώσκει τὴν Δ'. Στάσιν τῶν Οἰκῶν. Εἰς τὸ τέλος ταύτης ὁ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸ ἐκκλησίασμα διὰ τοῦ δικηροτριχηρίου, ὁ Α'. χορὸς ψάλλει τὸ, Εἰς πολλὰ ἔτη ἀργοσυντόμως ὡς ὑπάρχει ἀνωτέρω, μέχρις οὗτου ἀνέλθει οὗτος εἰς τὸν Θρόνον λαμβάνων δὲ τὸ τέλος ὁ β'. χορὸς Δέσπο-τα, ἔρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸ τελευταῖον Τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον ἀλλὰ συν-τόμως (τὸ σύνηθες).

Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀποδείπνου ἐκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην ἑσπέρας ἤχος α΄. Πά.

Μέλος ἄργον εἰρμολογικόν

λε ε χ Σφα γη ην σου τη ην α α δι κον Χρι ι
 στε ὁ η Παρ θε ε νος βλε ε που σα
 α ὁ ο δου με ε ε νη ε βο ο ο α σοι οι
 Τε ε ε κνο ον γλυ — υ κυ — υ τα το ον
 Πως α δι ι ι κως πα α α α α σχεις
 Πω ως εν ξυ υ λω κρε ε μα ασαι ο πα α
 σα αν γη ην κρε — μα α σα ας τοι οis υ υ υ
 υ δα σι — ι μη η η λι ι πης μο ο νην
 με ὁ Ευ ερ γε ε τα α πο ο λυ υ ε
 ε λε ε ε ὁ την Μη τε ε ε ρα α καιδου
 ου λην σου δε ε ε ε ο ο ο χ μαι αι αι
 αι ὁ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ

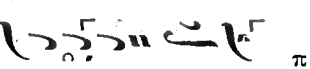
Κατὰ τὴν καταनुκτικὴν ταύτην στιγμὴν καθ' ἣν ἐπικρατεῖ πλήρης σιγὴ, μεθ' ὅλων τῶν φώτων ἐσβεσμένων, πλὴν τῶν κανδηλῶν τοῦ Τέμπλου καὶ τῆς ἀκοιμήτου κανδηλάς τοῦ ἐσταυρωμένου, ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ μαθρον μανδύαν, ἐξέρχεται ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ Βήματος μετὰ προπορευομένου ἑνὸς ἀναγνώστου φέροντος ἀνημμένην λαμπάδα καὶ ἄρχεται θυμῶν διὰ τοῦ Κατζίου ἅπαν τὸ Ἐκκλησίασμα κατὰ σειρὰν. Τὴν ὥραν ταύτην εἴθισται ἐν Ἀγίῳ Ὁρει νὰ ψάλληται ἡμιφώνως ὑπὸ τοῦ θυμιῶντος ἱερέως καὶ λίαν ἀργῶς τὸ παρὸν εἰς ἦχον α'.

^οΠα
 λε ■ Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ει σε ε λε

 ευ σο ο μαι αι εις τον οι οι οι κο ο ον σου ^π

 προς Να ο ον τον Α α γι ι ο ■ ον

 σου ου εν φο ■ ο ο ο βω ω ω εν φο ο

 βω ω σου ου ^π

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, μέχρις οὗ τοῦ ὁ ἱερεὺς ἐπανέλθῃ πρὸ τῆς ὥρας πύλης ἥτις μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐστὶ κεκλεισμένη. Ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰσερχόμενος οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ πρὶν ν' ἀνοίξῃ ταύτην, ὁ ἕξωθεν τῆς ὥρας πύλης ἰστάμενος ἀναγνώστης μετὰ τῆς λαμπάδος ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς : Τό, **Κέλευ-**

σον κι' εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἀνοίγει τὴν Πύλην βλέπων πρὸς τὸ Ἐκκλησιασ-
μα καὶ ὑψώνων τὸ **Κατζίον** ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς καὶ μεγαλοφώνως:

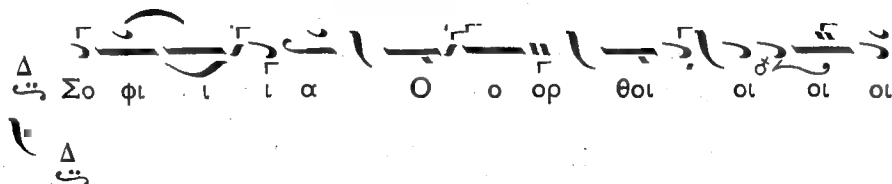
Κύριε εὐλόγησον.

Ὁ χορὸς τὸ Ἀμήν, ἀκουλούθως εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, καὶ ἀφοῦ θυμιάσῃ τὴν ἁγίαν τράπεζαν πέριξ καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ παρισταμένους ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως: **«Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ Ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων»**. Ὁ Χορὸς Ἀμήν, κι' εὐθὺς ὁ ἡγούμενος ἀναγινώσκει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν τοῦ ἑσπερινοῦ, «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον». (δ) Μέχρι τοῦ στίχου, **Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν** καὶ ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὰ Ἀνοιξαντάρια. «Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα» (κατ' ἐκλογὴν τοῦ διευθύνοντος τὸν δεξιὸν χορὸν τῶν ψαλτῶν). Ἀνοιξαντάρια εἰς ἤχον Βαρὺν ἑναρμόνιον, βαρὺν διατονικὸν μετὰ μικροῦ κρατήματος, (ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου).

Εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἀνοιξανταρίων ἐξέρχεται ὁ Διάκονος καὶ ἱσταμένος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ κατανυκτικῶς τὰ εἰρηνικά τῆς Μεγάλης συναπτῆς. Εἰς ἕκαστον δὲ εἰρηνικόν, οἱ χοροὶ ψάλλουσι ἐναλλάξ τὸ **Κύριε ἐλέησον** μετὰ μέλους καὶ κατὰ συμφωνίαν (ἴδε διάφορα ἐν τῷ τέλει) πρὸς τὰς ἐκφωνήσεις τοῦ Διακόνου, ὅστις, ἐὰν μὲν τυγχάνει ὑψίφωνος ἐκφωνεῖ τὰ εἰρηνικά εἰς τὸν ἄνω φθόγον Νη τῆς διαπασῶν κλίμακος. Ἐὰν δὲ οὐ δύναται, τότε ἐκφωνεῖ ταῦτα ἐπὶ τοῦ μεσαίου Δι τῆς κλίμακος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἢ οὕτως ἢ ἄλλως, οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν δεόν νὰ δίδωσι ὡς φωνητικὴν βάσιν εἰς τὸν Διάκονον τὸν κάτω Νη διότι ἡ βάσις αὕτη ὁδηγεῖ κανονικῶς ὅλας τὰς συμφωνίας ὅλων τῶν ψαλλομένων εἰς τὴν γενικὴν ἀρμονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ αὐτὸ δεόν νὰ γίνεται καὶ μὲ τὰς φωνητικὰς βάσεις ὅλων τῶν ἤχων, ἀρκεῖ νὰ βαδίζωσι ἅπαντες ἐπὶ τῶν κανονικῶν συμφωνιῶν. Μετὰ τὰ εἰρηνικά καὶ τὴν ἐκφωνήσιν τοῦ ἱερέως ὅστις, πρὸς διάκρισιν τῆς ἐκφωνήσεως ὡς σοβρωτέρας ἀπὸ τοῦ διακόνου τὰς ἐκφωνήσεις, δεόν νὰ ἀπαγγέλῃ ταύτην πάντοτε κατὰ τρεῖς φωνὰς χαμηλότερα ἢ κατὰ τέσσαρας· εἴτα ἀναγινώσκεται ἐν κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἢ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χωρῶν ἢ α'. Στόσις τοῦ «Μακάριος Ἀνὴρ» (κατ' ἐκλογὴν τῶν ψαλλόντων, ἢ Μανουὴλ πρωτο-

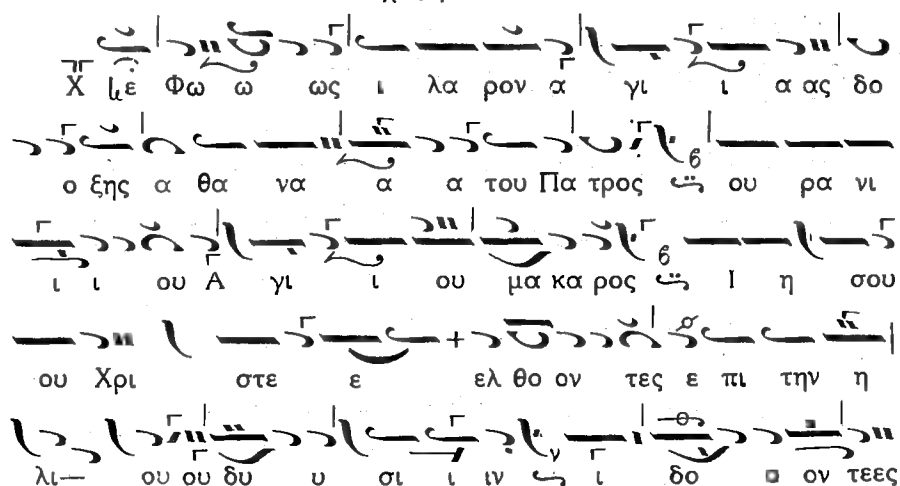
(δ) Ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ ἑσπερινοῦ «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» δεόν ν' ἀναγινώσκηται ὑπὸ τοῦ προΐσταμένου ἢ ὑψ' ἐνὸς κληρικοῦ ὡς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ ὑπὸ λαϊκοῦ. Κατ' ἀνάγκην δὲ ἀναγινώσκηται οὗτος ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν ἐλλείψει ἐτέρου ἱερέως ἢ διακόνου.

ψάλτου ἢ Θεοδ. Φωκαέως ὁ Βαρὺς διατονικός. (Ἴδε καὶ ἡμέτερον μελοποίημα εἰς λ β'. Δι Νενανῶ σύντομον). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ γίνε-
ται μικρὰ αἵτησις καὶ ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸ Κύριε ἐκέκρα-
ξα, ὁ Β'. χορὸς τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται μετὰ
τῶν στίχων τὰ στιχηρὰ ἐσπέρια τῆς τυχούσης ἑορτῆς εἰς ἔξ. Δόξα
τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν Θεοτοκίου, τῆς σειρᾶς ὡς ἐστὶ ἐν τῷ Μηναίῳ. (α)
Εἰς τὴν εἵσοδον τὸ Σοφία Ὁρθή ὑπὸ τοῦ διακόνου οὕτως: ἦχος β'. Δι.

Εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Κλήρου τὸ παρὸν Φῶς Ἰλαρὸν ὅπερ, παρ'
δλην τὴν συντομίαν του, εἶναι γνήσιον τέκνον τοῦ ἀρχαίου.

ἦχος β'. Δι

α) Ἐὰν ἡ τελουμένη Ἀγρυπνία τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἐσπέρας πρὸς τὴν Κυρια-
κὴν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ἔξ καὶ τῆς τυχούσης
ἑορτῆς τέσσαρα, Δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Ἐὰν ὁ ἅγιος
τῆς ἡμέρας δὲν ἔχει δοξαστικόν, (δηλαδὴ δὲν ἀναφέρει Δόξα ἦχος τάδε), τότε
ψάλλονται Ἀναστάσιμα ἐσπέρια ἑπτὰ, τρία τοῦ Ἁγίου καὶ ἀπ' εὐθείας Δόξα καὶ
νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχου ἀργῶς. Ἐὰν τύχοι ἐν παραμονῇ Δεσποτικῆς Ἑορτῆς,
ψάλλεται Δόξα τῆς Ἑορτῆς, καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, ἐκτός ἐὰν ὑπάρχῃ
ἰδιαιτέρον Θεοτοκίον τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐὰν τύχοι ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ
ψάλλεται ἀπ' εὐθείας Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Φως ε ε σοε ρι ι νον υ μνου ου ου μεν Πα τε ρα Υι
 ο ον και αι Α α γι ον πνε ε ευ μα Θε ον
 Α ξι ο ο ον σε ε ε εν πα α σι και ρις υ μνει
 ει σθαι Φω ναι αις αι σι ι ι αι αις Υι ε ε Θε
 ου ου ου ζω ην ο δι δους δι ο ο κο ο
 σμος σε ■ ■ δο ξα α α ζει χ ει ει

Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ :

Ε σπε ε ε ρας προ κει ει ει με νον

Κι' εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ κλήρου ἁπαξ τὸ παρὸν: προκείμενον

Κυ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προς αυ το ον

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν. Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὁ ἡγούμενος τὰ ἀναγνώσματα ἐάν ὑπάρχουσιν.

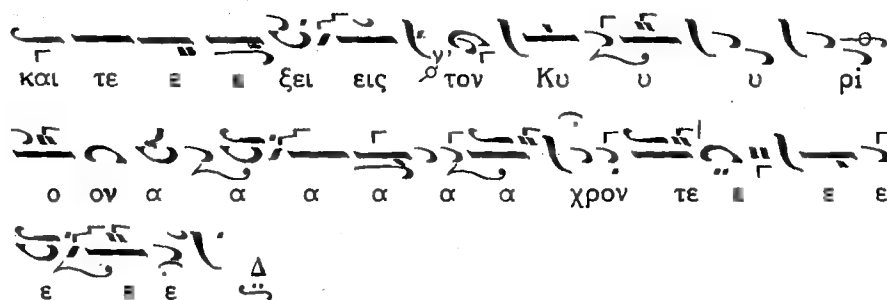
Εἰς τὰ πληρωτικά (δηλ. πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν ἡμῶν δέησιν κτλ.) οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ ἐμμελῶς τὰ Παράσχου Κύριε. (Βλέπε μουσικὸν παράρτημα ἐν τῷ τέλει). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται τὸ **Καταξίωσον Κύριε**· μετὰ δὲ τὴν βαν ἐκφώνησιν **Εἶη τὸ Κράτος**, κατέρχονται οἱ ἱεροψάλται ἐν τῷ Σολέα προχωροῦντες σιγά - σιγά ἐν τῷ μεταξύ ἐξέρχονται καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκ τῆς Βορείου Πύλης πρωτοστατοῦντος τοῦ ἡγουμένου. ἐνδεδυμέτοι ἅπαντες φελώνια, κρατοῦντες ἀνημμένας λαμπάδας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἱερέων ὁ γεροντώτερος προπορευόμενος, κρατεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ προχωροῦντες, ψάλλουσι τὸ πρῶτον ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς

τοῦ Ἁγίου. Ἐλλείψει δὲ τούτου ψάλλεται τὸ τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. α)

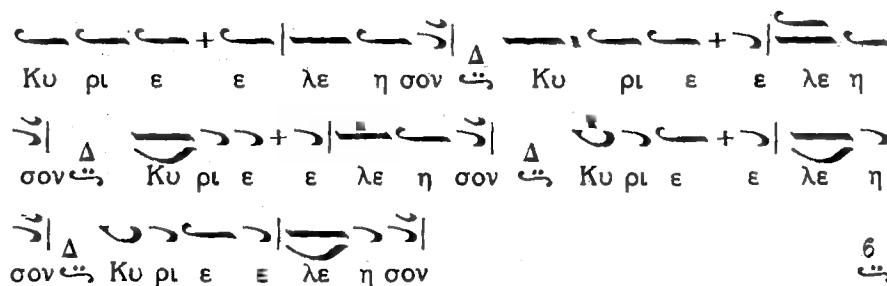
Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ἦχος β'. Δι

χ λ ε ^Δ Ευ αγ γε λι ξε ται ο ο — Γα βρι ι ι
 η η η λ ^Δ τη κε χα ρι τω με ε νη ^Δ
 ση η η με ■ ■ ρον ^Δ χαι αι ρε α
 νυ υμ φευ — τε ε Κο ■ ■ ρη η και αι αι α ι α πει
 ρο ■ ο ο γα α α με ⁶ μη κα
 τα α πλα — γει ει εις τη ξε ■ ■ νη
 μου μο ορ φη η ⁶ μη δε ■ δη η λι ■ α ■ α
 σης ^γ Αρ χα αγ γε ε ε λος ει ει μι ^Δ
 Ο φις ■ ξη πα τη σεν Ε — ε ευ αν πο ο τν ^Δ
 νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα ■ ρα α
 α αν και με ^ζ νει ει εις α ■ φθο ο ο ρος ^Δ

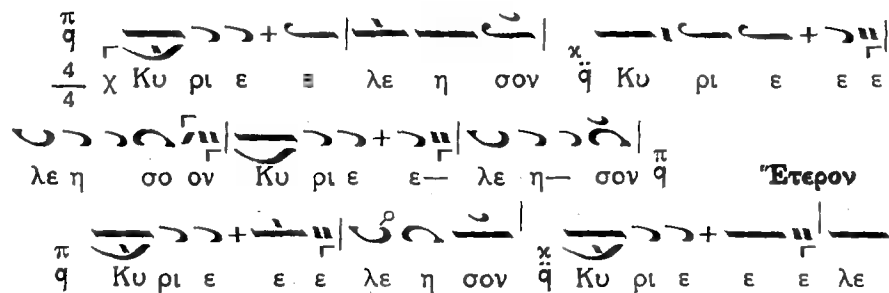

Κύριε ἐλέησον ἦχος β' Δι. $\frac{4}{4}$ χ

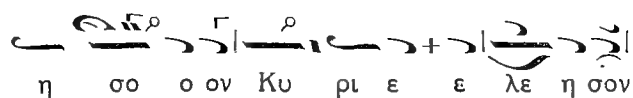

Ἡ ἀνωτέρω πεντάς τῶν **Κύριε ἐλέησον** ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν εἰς ἐτέρας ἐπτὰ πεντάδας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀκτῶ πεντάδων κατὰ τὴν τάξιν. Πληρουμένης τῆς τεσσαρακοντάδος ταύτης, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὰς αἰτήσεις : «**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ὑπάκουσον καὶ ἐλέησον**» ὁ χορὸς τὸ παρὸν Κύριε ἐλέησον εἰς πλάγιον τοῦ πρώτου ἦχον Πά.

Τὸ παρὸν «Κύριε ἐλέησον» εἰς ἦχον λ' α Πά.

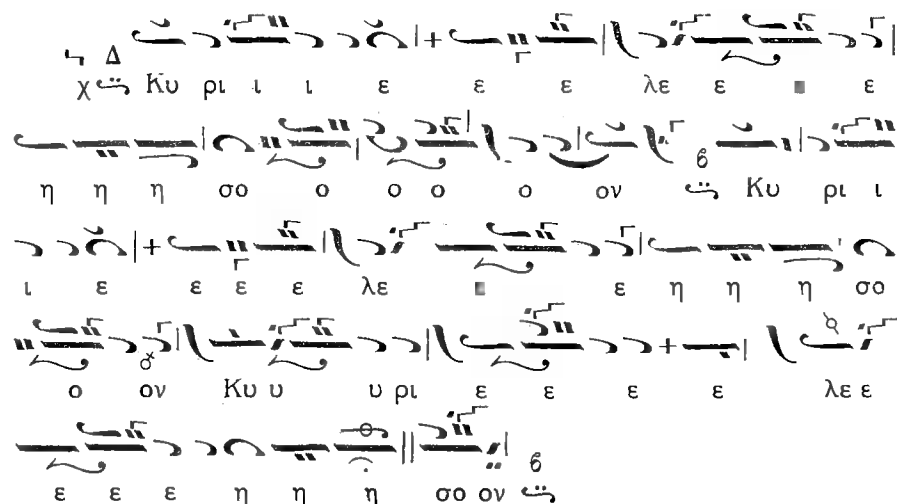

Ἄτερον

Μεθ' ὃ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν ζώντων· οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι ἡπίως καὶ λίαν ἀργῶς τὸ παρὸν ἀρχαῖον (γ).

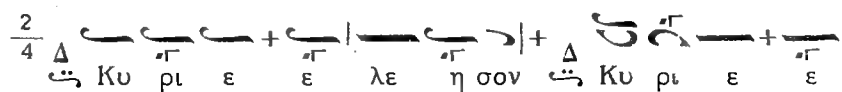
«Κύριε ἐλέησον» Ὑψος β' Δι

Ἀκολουθῶς ὁ διάκονος συνεχίζει τὰς αἰτήσεις : α) Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

β) Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. β) Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνα), ψαλλόντων τῶν χορῶν τὰ παρόντα Κύριε ἐλέησον.

Ὑψος β' Δι

(γ) Τὸ ἀνωτέρω ἀρχαῖον Κύριε Ἐλέησον, εἴθισται νὰ ψάλληται α) κατὰ τὸ μνημόνευμα τῶν ζώντων ὀνομάτων καθ' ὅλας τὰς παρακλήσεις τῆς Παναγίας ἀπὸ 1 μέχρι τῆς 13 Αὐγούστου β) εἰς τὴν γονυκλισίαν τῆς Πεντηκοστῆς, γ) ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου, δ) εἰς χειροτονίας Κληρικῶν καὶ ε) εἰς τὸ μνημόνευμα πάντων τῶν κεκοιμημένων ὀνομάτων κατὰ τὰ ψυχασάββατα.

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον δ Τὸ αὐτὸ ὁ β' χορός.

ὁ Α' χορός.

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ
 ρι ■ ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Τέταρτον ὁ Β' χορός.

Κυ ρι ε ε λε ε σον Κυ ρι ε ε λη η
 σον Κυ ρι ε χ ε λε ε η η η σο ■ ον

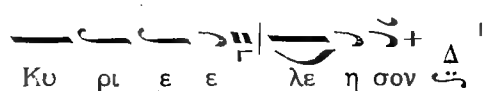
γ) Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πό-
 λιν ταύτην κτλ. Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην αἴτησιν ψάλλεται συγχρόνως,
 ἡπίως καὶ οὐχὶ στενωπρία τῇ φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν τετρά-
 κισ ἢ παρούσα δεκάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον»

Ἦχος β' Δι εἰς χρόνον χ

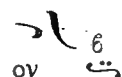
χ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον Κυ ρι ε ■ λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ
 ρι ε ε χ λε ε η σον

Εἰς τὸ τέλος ἕτερα 3 ἀνά ἓν ἕκαστος χορὸς ἀργότερα.

Ὁ Α' χορὸς.
Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Β' χορὸς.
Κυ ρι ε ε λε η σον

Εἶτα ὁ Α' χορὸς.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η η σο ο

ον

δ) Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ.

ε) Ὁ ἡγούμενος λέγει τὴν Εὐχὴν: Ἐπάκουσον ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως ἴλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς Ὁ χορὸς: Ἀμήν. Εἶτα μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: Ὅτι ἐλέημον καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ μεταβαίνουνσι εἰς τὰ ἀναλόγια των, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ἱερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα· ὁ δὲ ἡγούμενος φέρων μόνον ἐπανωκαλύμμαχον καὶ Σταυρὸν ἐπανέρχεται εἰς τὸ παραθρόνιον

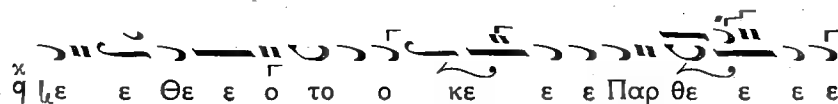
Ἔτερα περίπτωσις

Ἐάν ὑπάρχει Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκφώνησιν οἱ χοροὶ ἀντὶ τῶν Ἀποστίχων, ψάλλουσι τὸ Ἀπόλυτικίον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου προχωροῦντες εἰς τὰ ἀναλόγια των. Οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα προσέρχονται εἰς τὸν Σολέα, ὅπου εἰσὶ τοποθετημένοι ἐπὶ τραπέζης οἱ πέντε ἄρτοι· ὁ δὲ διάκονος ἄρχεται ἐκ νέου τῶν αἰτήσεων: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. καὶ τελεῖται ἡ γνωστὴ τάξις τῆς Ἀρτοκλασίας.

Θεοτόκε Παρθένε

ψαλλόμενον ὑπὸ τοῦ κληρικοῦ ἐν τῇ ἀρτοκλασίᾳ

Ἦχος α'. Κε

ε θε ε ο το ο κε ε ε Παρ θε ε ε ε

νε ^χχαι αι αι ρε ε ^γη Ke χα ρι τω με ε

νη η η η Μα ρι ι ι α ^χο Κυ υ υ υ ρι

ι ο ος με τα σου ^πευ λο ο ο ο

γη με ε ε ε νη ^χΣυ υ ε εν γυ υ υ ναι

αι ξι ι ι ι ι ι ι ι ^χκαι ευ λο ο

ο γη η με ε [■]νος ο κα αρ πο ο (α) ος τη ης

κοι οι λι ας σου ^πο ο ο ο ο τι Σω τη η

ρα α ε ε ε τε ε κε [■]ε ε ες τω ων ψυ

χω ω ων η τω ων ψυ χω ων η χ μω—ω

ω ων

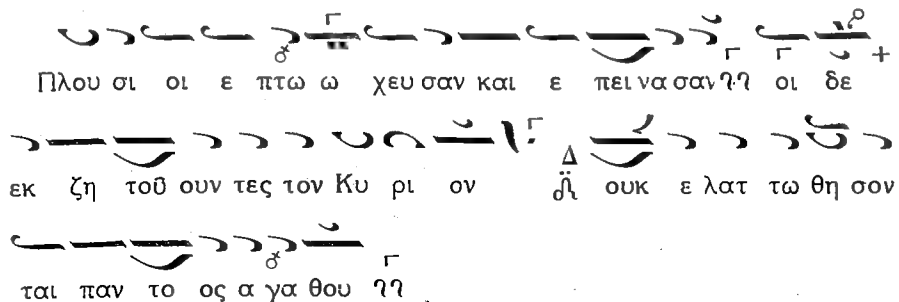
(α) και ουτω τη ης κοι οι λι ι α ας σου ^χ

ο ο ο ο ^Ατι κτλ. ως ανω.

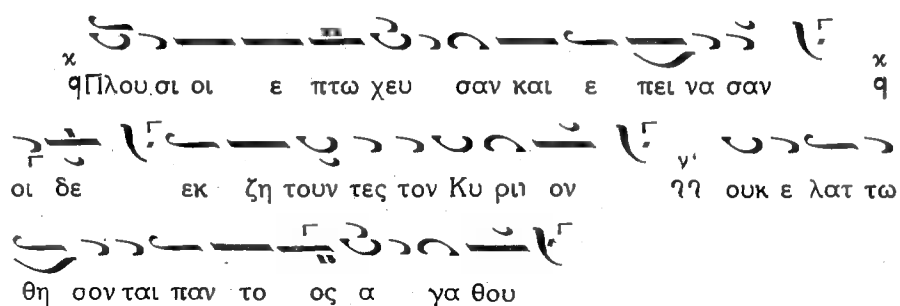
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν

τὸ κλασσικὸν ἦχος βαρὺς Γα

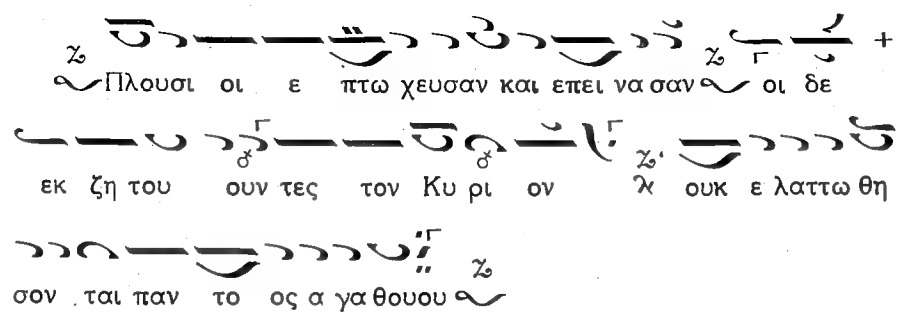
Πλου σι οι ε πτω ω χευ σαν και ε πει να σαν γγ οι δε
 εκ ζη του ουν τες τον Κυ ρι ον ολ ουκ ε λατ τω θη σον
 ται παν το ος α γα θου γγ

Ἔτερον ἦχος α' Κε (ὡς πα)

Πλου.σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν
 οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον γγ ουκ ε λατ τω
 θη σον ται παν το ος α γα θου

Ἔτερον ἦχος βαρὺς Ζω διατονικὸς

Πλουσι οι ε πτω χευσαν και επει να σαν οι δε
 εκ ζη του ουν τες τον Κυ ρι ον λ ουκ ε λαττω θη
 σον ται παν το ος α γα θουου

Μετά τὸ τρίτον «πλούσιοι ἐπτώχευσαν» ψαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Β΄ χοροῦ, ἄρχεται εὐθὺς ὁ Α΄. χορὸς χορὸς ψάλλων τὰ Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα τῆς ἑορτῆς καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἐκ τοῦ μηναίου.

Ἐὰν ἡ τελουμένη ἀγρυπνία τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἀρχίζει πάντοτε ὁ β΄. χορὸς τὰ Ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα ὡς καὶ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται ὑπ' αὐτοῦ, ἐν οἱσδήποτε περιπτώσει.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν περὶ Ἀρτοκλασίας δεόν νὰ ληφθῇ ὑπόψιν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ μας Κλήρου καὶ ἡ ἐξῆς περίπτωσις : προκειμένου νὰ ψαλῇ τὸ ἀργὸν δίχορον (ὀκτάηχον) «**Θεοτόκε Παρθένε**» οἱ ἱερεῖς, μετὰ τὸ ψαλλόμενον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου ὡς ἀνυφέρεται ἀνωτέρω, δὲν προσέρχονται πρὸς τέλει τῆς Ἀρτοκλασίας, ἀλλ' εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, πλὴν τῶν ἐξαπτερυγῶν τὰ ὁποῖα ἴστανται πέριξ τῆς τραπέζης τῶν ἄρτων. Ὅταν δὲ ὁ Β΄. χορὸς, πλησιάζει νὰ τελειώσῃ τὸ τελευταῖον στίχον «Ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν» τότε ἐξέρχονται ἅπαντες οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ὡς ἦσαν προηγουμένως, καὶ τελοῦν τὴν Ἀρτοκλασίαν ὁπότε μετὰ τὸ γ΄. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν ψάλλονται τὰ Ἀπόστιχα ὡς εἴπωμεν ἀνωτέρω. Ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἡ ἀνέκαθεν Πατριαρχεική, ἥτις τηρεῖται εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Κων/πόλεως. Ἐνῶ εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκκλησίας, πρὸ παντός τῶν Ἀθηνῶν, ἐπεκράτησε ἀντικανονικῶς νὰ ψάλληται τὸ ἀργὸν Θεοτόκε Παρθένε τῆς Ἀρτοκλασίας, εἰς τὴν ἀπόλυτον τῶν πανηγυρικῶν ἑσπερινῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἀναχωρεῖ ἅπαν Ἐκκλησιασμός (α).

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀκολουθίας, μετὰ τὸ Δόξα καὶ νῦν τῶν Ἀποστίχων, ὁ ἡγούμενος λέγει τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα λέγει : Ἀμήν, καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ ἱερεὺς ὀτσοῦ ἔστιν, καὶ ψάλλονται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν τὰ Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἴτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις ὑπὸ τοῦ ἱερέως, καὶ οὕτω λήγει καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μέχρι τῆς 12ης ὥρας, καὶ οὐχὶ πέραν αὐτῆς, διότι ἡ 1η ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὁρθοῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς ἐπομένης ἡμέρας μέχρι τῆς 6 πρωΐνης ὥρας.

(α) Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, ἐὰν ἡ ὥρα ἐπιτρέπει, ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου· κατ' αὐτὴν δὲ ψάλλοντα συνήθως καὶ τὰ ἐξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων κτλ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Μετά τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ κλείεται ἡ ὥρα ἡ Πύλη, σβήνουνται καὶ πάλιν πάντα τὰ Φῶτα τοῦ Ναοῦ πλὴν τῶν κανδηλῶν τοῦ Τέμπλου καὶ ἐπικρατεῖ ἄκρα σιγὴ 4—5 λεπτῶν. Ἐῖτα ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν ἐκ τῆς πλαγίας θύρας καὶ ἀνοίγων τὴν ὥραν Πύλην ἐκφωνεῖ: **Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Εὐθὺς δὲ ὁ ἡγούμενος ἀναγινώσκει κατανυκτικῶς τὸν ἐξαψάλμον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ **«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»**. (β)

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ Διάκονος ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ

(β) Ὁ Ἐξαψάλμος, ἐπειδὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ σοβαρωτέρα προσευχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθροῦ, δεόν ν' ἀναγινώσκηται ὑπὸ τοῦ Προΐσταμένου τοῦ Ναοῦ, ἢ ὑπὸ τινος Κληρικοῦ, ὡς ὀρίζει τοῦτο καὶ ἡ Τυπικὴ διατάξις τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Ἀναγινωσκομένου δὲ τοῦ Ἐξαψάλμου δεόν νὰ ἐπικρατεῖ: α) πλήρης σιγὴ καὶ β) δὲν ἐπιτρέπεται τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη κίνησις τῶν ἐκκλησιαζομένων, ὡς γίνεται καὶ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Συμφώνως τῇ τυπικῇ διατάξει ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἐξαψάλμου ὑπὸ λαϊκῶν καὶ πρὸ παντὸς ὑπὸ μικρῶν παιδῶν οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ, ποιοῦσιν ἄπειρα λάθη. Μεταξὺ τῶν γενομένων παρατυπιῶν πολλάκις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι καὶ αἱ ἑξῆς: α) Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ πρὸ τῆς ἀπολύσεως, τινὲς τῶν ἱερέων μας, ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς ἱεροψάλτας ἢ τυχόντας λαϊκοὺς νὰ λέγωσι τὴν εὐχὴν: «Στερεώσαι Κύριος τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν» κτλ. Ἡ εὐχὴ αὕτη ἀνήκουσα μόνον εἰς τοὺς ἱερεῖς, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαγγελία αὐτῆς ὑπὸ λαϊκῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δύναται ὁ ἱερεὺς νὰ προείπῃ τὴν εὐχὴν ταύτην καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ κάμῃ τὴν κανονικὴν ἀπόλυσιν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἐξαψάλμου ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν, γίνεται πολλάκις κατ' ἀνάγκην μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου κληρικοῦ. β) Κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, τὸ Σύμβολον τῆς πίστεώς μας Πιστεύω ὅπερ, ἀπαραιτήτως δεόν νὰ λέγηται ὑπὸ Κληρικοῦ, ἐπεκράτησε δυστυχῶς νὰ ἀπαγγέλληται ὑπὸ τοῦ τυχόντος λαϊκοῦ.

καὶ ἐκφωνεῖ τὴν μεγάλην συναπτὴν: οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλὰ τὸ «Κύριε ἐλέησον» εἰς ἕκαστον εἰρηνικόν. Εἰς τὸ τέλος τῶν αἰτήσεων εἰς ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα καὶ προλέγων τὸ Κύριε Ἐλέησον 12 φορές, τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (τρὶς) ἄρχεται ἀναγινώσκων εὐκρινῶς τὸ α'. Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς τυχούσης ἡμέρας (γ). Πληρουμένου τούτου, γίνεται μικρὰ αἵτησις καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «**Ὅτι σὸν τὸ Κράτος**» οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ, **Θεὸς Κύριος** (τετράκις) καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐψάλλησαν ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ τέλος τούτου, γίνεται πάλιν ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχουσιν). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται καὶ τὸ γ'. Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὴν λήξιν τούτου, αὖθις ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ὁ πολυέλεος κατ' ἐκλογὴν τοῦ διευθύνοντος ἱεροψάλτου. Ἐν Δεσποτικῇ Ἑορτῇ ἢ ἄλλου τινος Ἁγίου, ψάλλεται πολυέλεος «**Δοῦλοι Κύριον**» ἥχος πλ α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἢ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ἢ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου πλ δ'. «Δοῦλοι Κύριον» ἢ Θεοδώρου Φωκαέως ἥχος δ'. Λέγετος ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ἐν Θεομητορικῇ δὲ ἑορτῇ, ψάλλεται πολυέλεος Λόγον

(γ) Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας σημαίνει ὅτι, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινώσκονται δύο καθίσματα αὐτοῦ καὶ τρία κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, τὰ ὅποια, ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, ἀναγινώσκονται καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἀλλαχοῦ δέ, ἰδίως εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, καταλιμπάνουσι τὸ ψαλτήριον κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου, ὅπερ εἶναι ἀπαραίτητον.

Κατὰ μὲν, εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου δέον ν' ἀναγινώσκηται ὁλόκληρον τὸ α' Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου «Μακάριος Ἀνὴρ» ἀτὰρ δὲ εἰς τοὺς ἑσπερινούς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων ἀναγινώσκειται μόνον ἡ α' στάσις αὐτοῦ. Ἐὰν οἱ ἑσπερινοὶ τῶν ἑορτῶν τούτων τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ, ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται. Ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης, περὶ τῶν ψαλμῶν τοῦ Προφητάνακτος Δαβὶδ εἶπε: «Τὸ ψαλτήριον εἶναι τὸ ἐγχειρίδιον παντός Χριστιανοῦ, μάλιστα δὲ τῶν Κληρικῶν» καὶ ἄλλαχοῦ λέγει: «Ψαχαγωγοῦνται πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας, οἱ ἀναγινώσκοντες ὕμνους τῷ Θεῷ εὐαρέστους. Καθ' ἑσπέρην ἡμέραν τῆς καλῆς ταύτης ἐπιτελεῖν ἑλατρείαν» (Χρυσόστομος ἐρμηνεῖα εἰς τὸν ψαλμὸν ΜΑ'). Διὰ ταῦτα, αἱ δύο μεγαλοπρεπέσταται Δοξολογίαι πρὸς τὸν Θεόν, ὁ Προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ ἑσπερινοῦ «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος τοῦ ὁρθρου «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» δέον ν' ἀναγινώσκωνται καταनुκτικῶς ὑπὸ Κληρικῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ λαϊκῶν ὡς ἀναφέρωμεν τοῦτο καὶ ἀνωτέρω.

ἀγαθὸν ἦχος δ' Λέγετος ἐκ τοῦ Βου Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ἢ ὁ εἰς ἦχον βαρὺν Γεωργίου τοῦ Κρητός. (α)

Σημειωτέον ὅτι, εἰς τὸ τέλος οἰουδήποτε Πολυελέου, ὡς Δόξα καὶ νῦν ψάλλεται ἀπαραιτήτως. «Τὸν πατέρα προσκυνήσωμεν καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν» (ἴδε τροπάρια Μακαρισμῶν ἐν τῇ Παρακλητικῇ τῆς Κυριακῆς Λειτουργίας ἦχος α') Μετὰ τὸν Πολυέλεον ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β'. χοροῦ τὸ κάθισμα τῆς γ'. Στιχολογίας κι' εὐθὺς ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου(β) Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη (δὶς) ἐπίσης τὸ **Οἱ μισοῦντες Σιών** (δὶς) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ δύο τελευταῖα ἀνὰ μίαν ἤτοι : εἰς τὸ ἐν Δόξα Πατρὶ, Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναβλύξει καὶ τὸ ὑπάρχον προκειμένον (ἐν τῷ Μηναίῳ) ψαλλόμενον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ : **Τοῦ Κυρίου** δεηθώμεν ! ὁ χορὸς:

Δ
ᾠ
Κυ ρι ε ε λε ῆ σον ᾠ

Κι' εὐθὺς ὁ ἱερεὺς : **ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν** κλπ. ὁ χορὸς Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (τρίς ἴδε σελίς 29) καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἐορτῆς.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται ὁ Ν'. Ψαλμὸς Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κτλ. καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα ἰδιόμελα εἰς ἦχον β'. ΔΙ.

Δ
ᾠ
ἱε χ Δο ξα πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
πνε— ευ μα τι — ι ι ταις του α θλο — ο
της Θε ο ο
φο — ο ρου πρε σβει ει αις ε ε ε ■ λε η
το — ο κου

(α) Ἄμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ψαλλομένου Πολυελέου, ὁ Νεωκόρος θέτει εἰς μικρὰν κίνησιν κατὰ σειρὰν τοὺς πολυελέους τοῦ Κυρίως Ναοῦ.

β) Τὸ α'. τοῦτο Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου «Ἐκ νεότητός μου» ψάλλεται εὐθὺς μετὰ τὰ καθίσματα καθ' ὅλας τὰς ἐορτάς, πλὴν τῆς Κοριακῆς καθ' ἣν μετὰ τὰ καθίσματα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια εἶτα ἡ μικρὰ αἵτησις κι' εὐθὺς συνεχίζουν οἱ ψάλλται τὰ ἀντίφωνα τοῦ ἤχου, τὸ Προκειμένον καὶ τοὺς κανόνας μέχρι τῆς ζτ'. ὡδη.

— η μω ων ■ ξα α λει ψο ο ον τα
 πλη η η θη των ε μων ω ων εγ κλη
 μα α — α εων
 ο Β' χορός.
 Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων α
 κτλ. ως ἄνω.
 α μη η ην ταις τῆς Θεοτόκου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Α'. χορὸς τὸ ἰδιόμελον μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησόν με ὁ Θεός». Ἐπειδὴ πολλὰ ἀκολουθεῖται Ἀγίων δὲν περιλαμβάνουσιν ἰδιόμελα μετὰ τὸν Ν'. ψαλμὸν, ἐγράψαμεν τὸ κατωτέρω, ἵνα ψάλληται εἰς μνήμην οἰουδήποτε Ἀγίου μὴ ἔχοντος ἰδιαίτερον ἰδιόμελον, μετὰ τὴν ἀρχικὴν φράσιν «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ» Ἐὰν ὁ ἐορταζόμενος Ἅγιος τυγχάνει ἱερομάρτυς ἢ ὁσιος, ψάλλεται μετὰ τὴν ἀρχικὴν φράσιν «Ὅσιε πατέρες». Εἰς περίπτωσιν δὲ δύο ἢ τριῶν ἐορταζομένων Ἀγίων ψάλλεται τὸ δεύτερον «ἐξεχύθη ἡ χάρις» καὶ ἀντὶ τῆς φράσεως «Ὅσιοι Πατέρες» λέγε «Ἅγιοι πατέρες» εἰς ἀπλοὺς Μάρτυρας, εἰς δὲ ἱερομάρτυρας λέγε ὁσιοι πατέρες.

Ἰδιόμελον ἤχος πλ β'. Πα

χ λε Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος
 κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη
 θος των οι κτιρ χ μων σου ■ ξα α λει ει ψον το
 α νο ο μη μα α α μου Α γι ε του Θε
 ο οι ι ■ πα α

ου ου ου εις πα α σαν την γην ε ε ξηλθεν ο
α α-τερ

φθο ο ογ γο ος των κατωρ θω μα α α τω ω ω ων
υ υ

σου δι ω ων εν τοις ου — ρα νοις ε
μων

ευ ρεις μι σθο ον των κα μα α α τω ω ων

σου των δαι μο ο ο ο νω ων ω ω λε ε σας τα

φα α α λα αγ γας των αγ

γε ελ λω ων ε φθα σα ας τα τα α αγ

μα α τα ων τον βι ον α με ε εμ πτω ως

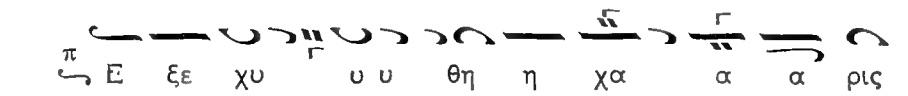
ε ε ζη η η λω ω ω ω σας παρ ρη σι

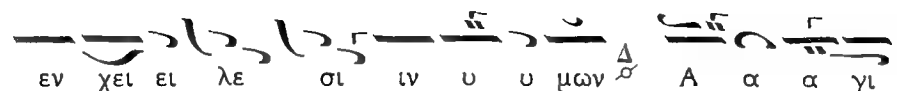
αν ε χων προς Χρι στο ο ον το ον Θε ο ον

ει ρη η νη ην αι αι τη η σαι ται αις ψυ χαι

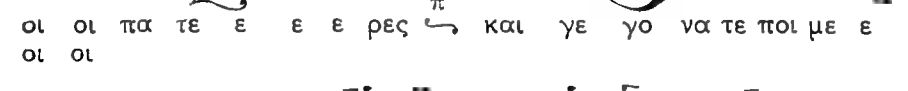
αις η η η χ μω ω ω ω ω ων

Καὶ ἕτερον ἰδιόμελον εἰς Ἀγίους ἦχος ὁ αὐτός

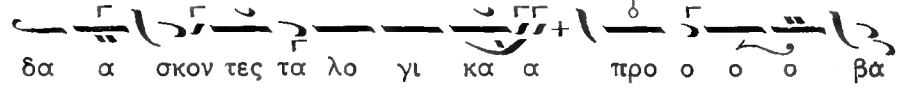

 π Ε ξε χυ υ υ θη η χα α α ρις

 εν χει ει λε σι ιν υ υ μων Α α α γι
 Ο ο ο σι

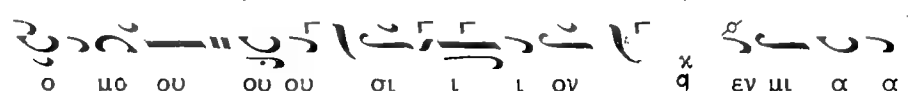

 οι οι πα τε ε ε ε ρες π και γε γο να τε ποι με ε
 οι οι

 νες της του Χρι στου ε ε εκ κλη σι ι ι ας δι

 δα α σκον τες τα λο γι κα α προ ο ο ο βα

 α τα αλι πι στε ευ ειν εις τρι α α δα

 ο μο ου ου ου σι ι ι ον εν μι α α

 α Θε ο ο ο τη χ η τι ι ι ι ι ι

Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν: «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου», εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὸ σύνηθες Κύριε ἐλέησον ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἐστὶ γεγραμμένον ἀνωτέρω (σελὶς 17): Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλον τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου(α) (τῆς μικρᾶς παρακλήσεως Ὑγρὰν διωδεύσας) εἰς δ' τροπάρια μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» καὶ δ'. τοῦ κανόνος τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ'. ὥδῃς γίνεται ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ ψάλλει ὁ Β'. χορὸς τὸ κάθισμα τῆς γ'. ὥδῃς ἐκ τοῦ Μη-

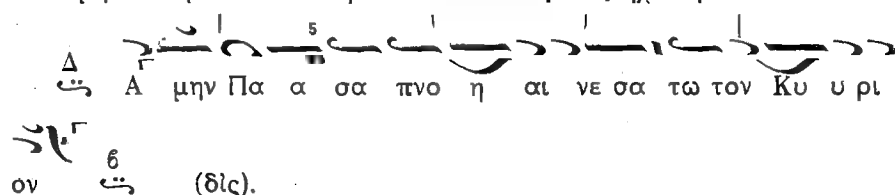
(γ) Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ α' Κανόνος ψάλλεται πάντοτε ὁ εἰρμὸς αὐτοῦ ἀνευ στίχου, ὅστις προψάλλεται μόνον εἰς τὰ λοιπὰ τροπάρια τῶν κανόνων. Ὁ μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν τῆς Θεοτόκου, προηγεῖται πάντοτε καθ' ὅλας τὰς μνήμας τῶν Ἀγίων ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχει ἰδιαίτερος κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ Μηνιαίῳ.

ναίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐὰν ἡ ὥρα ἐπιτρέπει. συνεχίζεται ὁ Κανὼν μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥδης, ἐὰν ὅχι. μετὰ τὸ Θεοτοκίον ὁ Α΄. χορὸς ποιεῖ τέλος καὶ γίνεται ἡ μικρὰ αἵτησις. Εἴτα ἀναγινώσκονται ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον κ' εὐθὺς ψάλλονται αἱ Καταβασαί (β) εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, ἡ α' καὶ ἡ γ' ὥδή, αἱ δὲ λοιπαὶ ψάλλονται εἰς τὰ ἀναλογιά των. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἡ τάξις αὕτη γίνεται πλὴν Κυριακῆς.

Ἐὰν τύχοι ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγούνται πάντα τ' ἀναστάσιμα ἢ δὲ ἀκολουθία τοῦ ὁρθοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Μετὰ τὰ καθίσματα ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα «Εὐλογητάρια» εἰς τὸ τέλος αὐτῶν γίνονται μικρὰ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· εἴτα ψάλλονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου κατὰ σειρὰν τὰ Ἀντίφωνα, τὸ προκείμενον καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν εἰς δ'. μετὰ τοῦ στίχου «**Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε**» καὶ ὁ Κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρεσβεύε ὑπὲρ ἡμῶν ἢ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε κτλ. Ἀπὸ γ'. ὥδης ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ καὶ νῦν ἐν ἰσοφωνίᾳ. Ἀφ' ἑκτῆς ὥδης ἀναγινώσκονται τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἴτα ψάλλονται αἱ Καταβασαί μέχρι τῆς Η'. ὥδης, καὶ ἄρχεται ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου οὕτως : Μετὰ τὸ τέλος τῆς Η'. ὥδης, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ : Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν ὁ χορὸς τὸ Κύριε ἐλέησον ἐν ἰσοφωνίᾳ, ὁ ἱερεὺς : **Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Ἀγίοις καὶ ἐπαναπαύῃ** κτλ. ὁ α'. χορὸς τὸ Ἀμήν καὶ ψάλλει τὸ παρὸν «**πᾶσα πνοὴ**» εἰς ἤχον β'. Δί.

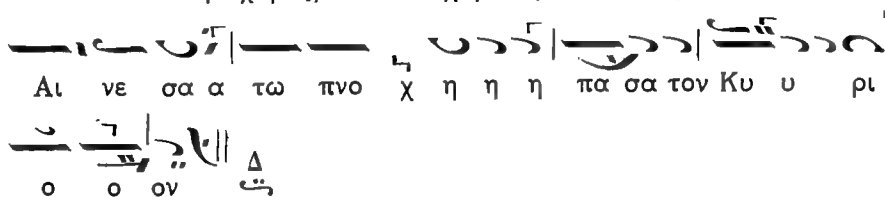

 Α μην Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ ρι

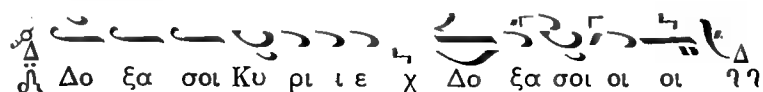
 ον (δὶς).

(β) Τινὲς τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέων μας ἐπιθυμοῦσι πολλάκις νὰ ψάλλωσι τὰς Καταβασαίς οὕτως ἢ ἄλλως. Ἀλλὰ καλὸν θὰ εἶναι, οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ τὰς ψάλλωσι νὰ ἀποφεύγωσι τὴν συνήθειαν ταύτην χάριν τῆς γενικῆς ἁρμονίας. Ἐκ τῆς πολυετοῦς ἡμῶν πείρας ἐν τῷ στασιδίῳ εἶδομεν πολλάκις ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέων οἱ ὁποῖοι εἵθισται νὰ ψάλλωσι τὴν Θ' ὥδην «Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὰ ἑξαποστειλάρια, παρεχώρουν ταῦτα εἰς ἡμᾶς πρὸς τελειωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

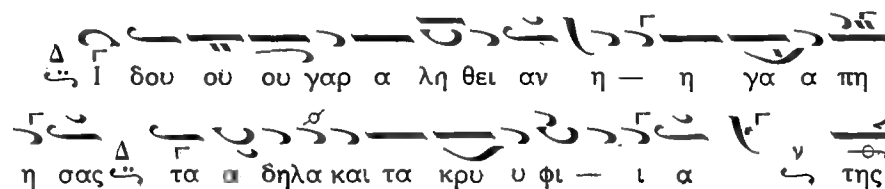
Τὸ αὐτὸ δ' β' χορός, καὶ ὁ α' χορός ψάλλει τὸ τρίτον :

Ὁ Διάκονος : «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν». Ὁ χορός, Κύριε Ἐλέησον (τρὶς) ἀπλῶς εἰς κάτω ἰσοφωνίαν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐξακολουθεῖ : Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα ὁ Ἱερ. **Εἰρήνη πᾶσι** καὶ εὐλογεῖ ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τὸ Ἑκκλησίασμα· ὁ χορός, **Καὶ τῷ πνεύματί σου** ὁ Ἱερ. ἐκ τοῦ κατὰ... Ἰωάννην ἢ Λουκᾶν ἢ Μάρκον ἢ Μαιθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, **Πρόσχωμεν**. ὁ χορός, «**Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι**» ἐν ἰσοφωνίᾳ καὶ ἀναγινώσκεται δι' ἐμμελοῦς καὶ καθαρᾶς ἀπαγγελίας τὸ ἔωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος τούτου ὁ χορός ψάλλει τὸ «Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι» συντόμως οὕτως :

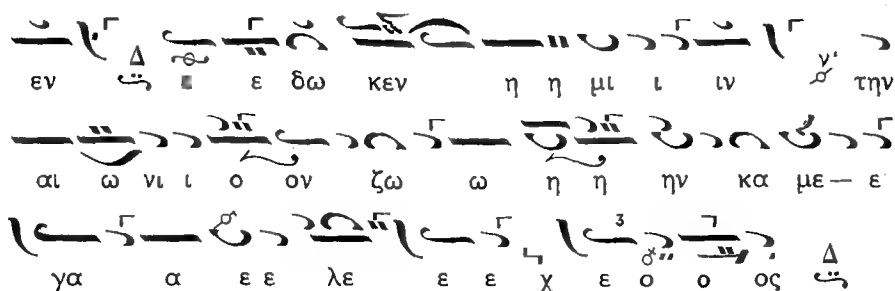
Εὐθὺς ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (χῦμα) μεθ' ὃ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸν Ν' (50) ψαλμόν. Εἰς τὸν στίχον **Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας**, ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἵσταται ἐν τῷ Σολέα παρὰ τὸν θρόνον· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς (ἐάν χοροστατεῖ), ἢ ὁ Ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ παραθρονίου κατέρχεται καὶ ἀσπάζεται τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· ἐν συνεχείᾳ προσέρχεται καὶ ἅπαν τὸ Ἑκκλησίασμα κατὰ σειρὰν ἀθορύβως καὶ ἀσπάζεται τοῦτο μετὰ ξιν καὶ εὐλάβειαν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀσπασμοῦ τούτου, ὁ ἱερεὺς μεταβαίνει καὶ τοποθετεῖ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ πρῶτον προσκυνητᾶριον τοῦ Κυρίως Ναοῦ πλησίον τῆς εἰσόδου. Κατὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τοῦ χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' χορός ψάλλει «Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν» ἀργῶς οὕτως :

σα φι ι ι α — ας σου ε δη η η λωωσα α ας
μοι ⁶

Μετά τὸν ἀσπασμὸν ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ὁ Α΄ χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς ἦχον β΄ Δι.

Δ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸

Εἴτα ὁ Ἱερεὺς «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου» καὶ τὰ λοιπὰ μέ- χρι τοῦ Ἑπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τετράκις τὸ Κύριε ἐλέησον ἀνὰ τρία ὡς εἶ- ναι γεγραμμένα ἀνωτέρω. Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρ- μοῖς, κ' εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός. ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἦχον τῶν Καταβασίων. «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ.» κτλ. προαπαγ- γέλλοντες εἰς αὐτὸ μελωδικῶς ἐν ἰσοφωνίᾳ τῆς βάσεως τοῦ ἤχου καὶ ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς Θ' ὠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Α') Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ.

Β') Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί. «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ.

Γ') Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός καὶ Ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, κτλ.

Δ') Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους δια- νοίᾳ καρδίας αὐτῶν, κτλ.

Ε') Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐ- νέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουνοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς, κτλ.

ΣΤ') Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐ- λάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Τὴν τιμιωτέραν κτλ,

Καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ἡ Θ'. Ὡδὴ τῶν Καταβασίων. (γ) Εἴτα ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν αἵτησιν ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν ἐκφώνησιν: Ὅτι σὲ αἰ- νοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν κτλ. Οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι Ἀ-

γ) Κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτὰς, ἀντὶ Τὴν τιμιωτέραν, ψάλλεται πάντοτε ἡ Θ' ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν τροπα- ρίων εἰς ἕξ ἢ ὀκτώ.

μήν, "Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» δὶς, εἴτα τὸ τρίτον «Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τροσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ» ὁ β' χορὸς τὴν κατάληξιν διτι "Άγιος ἐστὶ» καὶ ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς τὸ ἀναστάσιμον ἐξαποστειλάριον (δ) (τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς τυχούσης Κυριακῆς) μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐάν ὁ τυχὼν "Άγιος ἔχει Ἐξαποστειλάριον, ψάλλονται μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Αἵνοι· ὁ α' χορὸς «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις, Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ· ὁ β' χορὸς, «Αἰνεῖται αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ καὶ ἐν συνεχείᾳ δὲ ψάλλονται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν τὰ ὁκτῶ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν ἐκ τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Α') Τοῦ ποιεῖσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον, Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Β') Αἰνεῖται τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ') Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

δ) Ἐάν χοροστατῇ ἀρχιερεὺς καὶ μέλλει νὰ λειτουργήσῃ, πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ ἱερέως διτι σὲ αἰνοῦσι, ἐξέρχονται δύο Διάκονοι (ἐάν ὑπάρχουσι) ἢ εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ἕτερος ἀναγνώστης ἐνδεδυμένος στιχάριον καὶ κρατοῦντες τὰ δικηροτρίκηρα τοῦ Ἀρχιερέως τῇ συνοδείᾳ καὶ ἱερέων, ἵστανται ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ θρόνου κατὰ τὰ πρεσβεῖα ἑκάστος, δηλαδὴ οἱ παλαιότεροι δεξιὰ καὶ οἱ νεώτεροι ἀριστερά. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ δύο καλλιφῶνοι παῖδες ἐνδεδυμένοι Ράσα κρατοῦντες τὸ βιβλίον τῆς ψαλμοδίας ἵστανται δεξιὰ καὶ ἀριστερά μίαν βῆθίδα κάτω τοῦ θρόνου πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως, ὅστις ψάλλει τὸ ἐξαποστειλάριον τὸ ὁποῖον εἰς ἐξ αὐτῶν κανοναρχεῖ ἐμμελῶς. Τὸ β' ἐξαποστειλάριον ψάλλον ὁ ἀριστερὸς ἱεροψάλτης κατέρχεται τοῦ στασιδίου του. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἐξαποστειλαρίων κατέρχονται εὐθὺς οἱ δύο κανονάρχαι καὶ ἱστάμενοι εἰς τὸ μέσον ἀπέναντι τοῦ ἀρχιερέως ἐκφωνεῖ ὁ εἰς ἐμμελῶς : «Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε ἡχος (τάδε) καὶ ὁ Α' χορὸς ψάλλει τὸ «Πᾶσα πνοὴ» μετὰ τοῦ «Αἰνεῖτε», ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, μεθ' ὃ ἄρχεται ὁ α' χορὸς ψάλλον ἀργῶς τὸ ἀρχαῖον «Τὸν Δεσπότην» ὁ δὲ ἀρχιερεὺς κατέρχεται καὶ προσκυνεῖ κατὰ οἰρὰν τὰς Ἀγίας εἰκόνας καὶ εἴτα εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Ἀφοῦ δὲ ἐνδυθεῖ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐξέρχεται μεγαλοπρεπῶς μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς Δοξολογίας, καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Ε' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, Αἰνεῖται αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

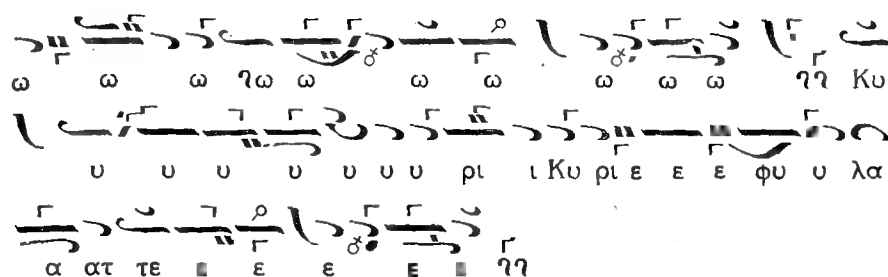
ΣΤ') Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν βυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ζ') Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν
πενήτων σου εἰς τέλος.

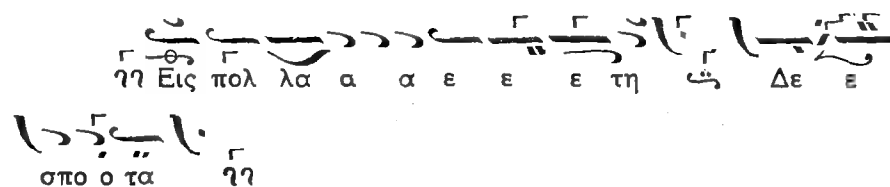
Η') Ἐξολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν εἰκόνων τοῦ Τέμπλου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως μέλλοντος νὰ λειτουργήσῃ μετὰ τὸ Πάσα πνοὴ καὶ Αἰνεῖτε, εὐθὺς ἀρχεται ὁ Α΄ χορὸς ψάλλων ἀργῶς τὸ παρὸν ἤχος βαρὺς Ζω **διατονικός**

4 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

Καὶ εὐλογῶν ὁ Ἀρχιερεὺς, ψάλλει ὁ Β' χορὸς τὸ εἰς πολλὰ ἔτη εἰς τὴν βάσιν νῆς καταλήξεως τοῦ φύλαττε.

Ἐάν ὁ Ἅγιος ἔχει Αἶνους, ψάλλονται Ἀναστάσιμα στιχηρά δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Ἐάν δὲ δὲν ὑπάρχουσι τροπάρια τῶν Αἰνῶν αὐτοῦ, τότε ψάλλονται τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ὅταν πρόκειται νὰ ἑορτασθῇ ὁ τυχὼν Ἅγιος προλέγονται, στίχοι αὐτοῦ κατάλληλοι οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται συνήθως εἰς τὰ στιχηρά τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴτα Δόξα τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε (α) κτλ. καὶ ψάλλεται ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ Φῶς εἰς τὸν ἥχον τοῦ Δοξαστικοῦ. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ τό, «Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν ἄσωμεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀργηγῶ τῆς ζωῆς ἡμῶν καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος» εἰς ἡχοῦ β' πάντοτε ὡς εἶναι καθιερωμένον νὰ ψάλληται τοῦτο ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ἐν ἄλλαις Ἐκκλησίαις ὁμοῦς εἴθισται νὰ ψάλληται τοῦτο καὶ κατ' ἥχον συμφώνως τῇ ψαλλομένῃ Δοξαλογίᾳ.

(α) Εἰς τὸ Θεοτοκίον τοῦτο ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε τινὲς τῶν ἱεροψαλτῶν προσθέτουν κακῶς καὶ τὴν λέξιν Ὑμνοῦμεν σε ἥτις εἶναι περιττὴ κόσον συντακτικῶς ὅσον καὶ ποιητικῶς.

Σημειωτέον ὅτι ἐν οἰαδήποτε ἑορτῇ πλὴν Κυριακῆς, μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἀντὶ τοῦ «Σήμερον σωτηρία». Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπισφραγίζεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθροῦ καὶ ἄρχεται ἡ Θ. Λειτουργία.

Σήμερον Σωτηρία ἤχος β' Δι

Ση με ρον σω τη ρι ■ τω κο σμω γε ■ γο νεν Δ
 ■ σω μεν τω α να σταν τι εκ ταφου και αρ χη η
 γω της ζω η ης ημων 6 κα θε λων γαρ τω θα να το
 τον θα α να τον Δ τε νι κος ε δω κεν η μιν Δ
 και το με γα χ ■ λε ο ο ος Δ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Διάκονος ἱστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ : **Εὐλόγησιν Δέσποτα** ὁ ἱερεὺς: **Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς** κλπ. ὁ χορὸς ἐπάδει τὸ **Ἀμήν**, ἀπλῶς· ὁ δὲ Διάκονος συνεχίζων τὴν Μεγάλην συναπτὴν, οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐν ἐκάστη αἰτήσει τὰ παρόντα **Κύριε Ἐλέησον** ἤχος λ' δ'. Νῆ.

Κυ ρι ε ■ λε ε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε ■ λε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε ε η σον

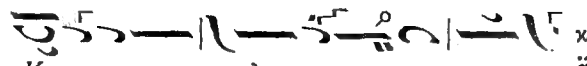
Κυ ρι ■ ε λε ε η η σον

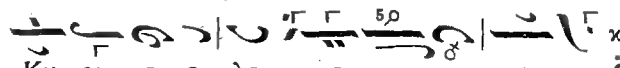
Κυ ρι ε ε λε ε ■ ■ ■ η η ε λε η σον

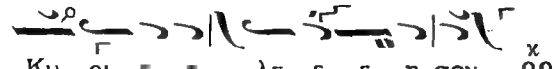
Ἔτερα ἤχος λ' α' Πα

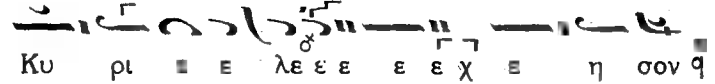
Κυ ρι ■ ε λε ε η σον

Κυ ρι ■ ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ᾗ

 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ᾗ

 Κυ ρι ■ ■ λε ε ε η σον ᾗ

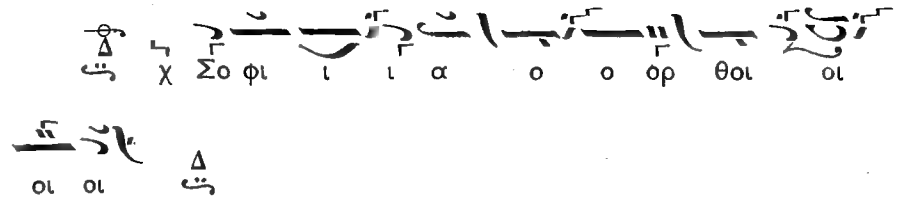

 Κυ ρι ■ ■ λε ε ε ε ε χ ■ η σον ᾗ

Μετὰ τὰ εἰρηνικά ἢ ἐκφώνησις : **Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις κτλ. ψάλλονται τ' Ἀντίφωνα. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς** (τρὶς) μετὰ τῶν στίχων τοὺς ὁποίους προλέγει ὁ κανονάρχης ἐν ἰσοφωνίᾳ τοῦ ἤχου. Εἶτα ἡ μικρὰ αἴτησις καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνον (α), **Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ** ■ ἐν **Ἁγίοις θαυμαστός (β) ψάλλοντας σοι Ἀλληλούϊα** (τρὶς), ὁ Α'. χορὸς Δόξα πατρὶ ἐν ἰσοφωνίᾳ, ὁ β' χορὸς καὶ νῦν καὶ αἰεὶ ■ **Μονογενὴς Υἱός** καὶ ποιεῖ τέλος. Ὁ ἱερεὺς αὖθις τὴν μικρὰν αἴτησιν καὶ ἄρχεται ὁ Α' χορὸς ψάλλον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς δις ἢ τρίς, μέχρις οὗ καταφθάσῃ ἐν τῷ Σολέα ἢ εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου προπορευομένων τῶν ἐξαπτερύγων ὁ δὲ διάκονος ὑψῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκφωνεῖ «Σοφία ὀρθοί» οὕτως :

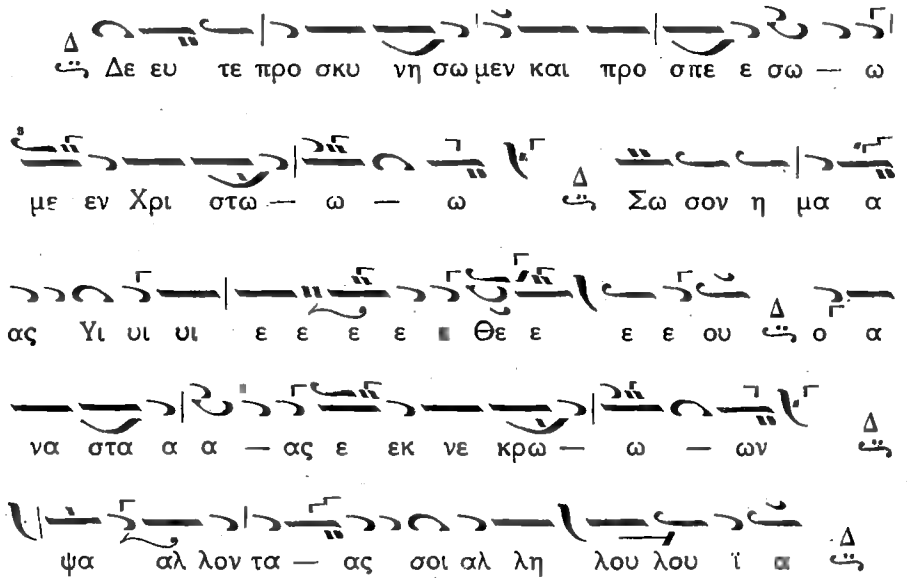
(α) Κατὰ τὴν Τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας, καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, δεόν νὰ ψάλλωνται τὰ **Τυπικά** «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» εἰς ἤχον πλ. δ' (ἴδε ὠρολόγιον τὸ Μέγα καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου μετὰ τῶν 8 Ἀναστασίμων τροπαρίων ἢ δ' ἐξ αὐτῶν καὶ δ' τροπάρια ἐκ τῆς ΣΤ' ὥδης τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Ἀλλὰ χάριν σύντομίας παραλείπονται ταῦτα καὶ ψάλλονται ἀπ' εὐθείας τ' Ἀντίφωνα. Κατὰ τὰς Κυριακὰς δὲ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς δεόν νὰ ψάλλωνται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ ὅποια παρουσιάζουσιν ἐν τῇ Θείᾳ λειτουργίᾳ ἰδιαιτέραν κατάνυξιν.

(β) Κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς ψάλλεται ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ πρὸ τῆς εἰσοδου τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ὅταν τύχοι Θεομητορικὴ Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ὡς καὶ κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τὴν εἰσοδον εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ψάλλεται ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς ψάλλεται ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός. Ὅλοι αὐταὶ αἱ περιπτώσεις ὑπάρχουσι λεπτομερῶς ἐν ταῖς Τυπικαῖς διατάξεσι τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (ἴδε Τυπικὸν σελὶς 31).

Κι' εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Κλήρου τὸ παρὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Εὐθὺς ἐπαναλαμβάνεται τὸ Σῶσον ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ψάλλουσιν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ βήματος τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, ἐὰν τύχοι Κυριακή, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Α' χοροῦ, ὑπὸ δὲ τοῦ β' χοροῦ ψάλλεται τὸ τῆς Ἑορτῆς ἐὰν ὑπάρχει, ἢ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐὰν ὁμῶς τελεῖται μνημόσυνον, προηγεῖται ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Μνήσθητι Κύριε καὶ εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ κι' εὐθὺς ψάλλεται τὸ **Κοντάκιον** πάντοτε ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ. Ὄταν ὁμῶς γίνεται συλλειτουργὸν ψάλλεται ἀπὸ Βήματος τὸ **Κοντάκιον** τοῦ ὁποῦ τοῦ τέλους λαμβάνει ὁ β' χορὸς.

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ : **ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπομεν**(ἢ ἀναμέλομεν) **τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων**· ὁ χορὸς Ἀμήν, κι εὐθὺς ψάλλεται τὸ Τρισάγιον τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ **Δύναμις**, μεθ' ὃ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ Βασιλέως· εἶτα ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ εἰς ἤχον β' ^Δοῦτως :

^Δ
^χ Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι ι ι
 α Αλ λη λου ου ι ι α α α α α

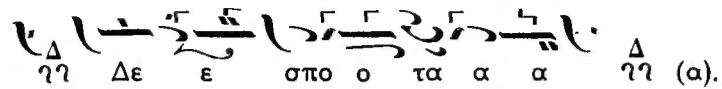
Εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ **Δόξα σοι Κύριε**, εἰς ἤχον δ'. ^Δοῦτως :

^Δ
^χ Δο ξα σοι οι Κυ υ ρι ι ι ι ι
 ε ε q Κυ υ υ ρι ι ι ε q Δο ο
 ο ο ο ο ο ξα α α δλ Δο ο
 ξα α σοι οι γγ

Ὑπάρχοντος Ἀρχιερέως ψάλλεται τὸ παρόν.

^Δ
^χ γγ Εἰς πο ολ λα α α α α α α α q
 α α α α α χα q ε ε ■ ■ ε ■
 ε τη γγ Δε ε ε ε ε σπο □ □

 γη Δε ε σπο ο τα α α γη (α).

Μεθ' ὃ συνεχίζεται ἡ γνωστὴ τάξις τῆς Θείας Λειτουργίας ἥτοι: ψάλλεται ἱεροπρεπῶς ὁ Χερουβικὸς ὕμνος, ὡς τὸν Βασιλέα κ.τ.λ. ὁ δὲ Διάκονος ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἱσταμένος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ:

«Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον.

«Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων κ.τ.λ. » » »

«Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, κ.τ.λ. » » »

«Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κ.τ.λ. Καὶ συνεχίζων λέγει:

«Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χορὸς Ἀμήν.

«Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν κ.τ.λ. Ὁ χορὸς Παράσχου Κύριε.

«Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν κ.τ.λ. » » »

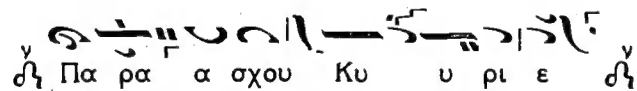
«Συγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν κ.τ.λ. » » »

«Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα κ.τ.λ. » » »

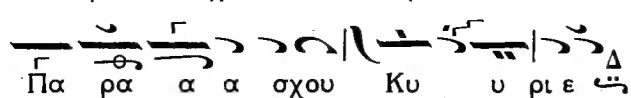
«Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν κ.λ.π.» » »

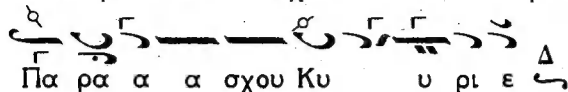
«Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν κ.τ.λ. » » »

Ψάλλονται δὲ τὰ παρόντα ἤχος λ' δ'. Νῆ

 γη Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε γη

 Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε

 Πα ρα α α σχου Κυ υ ρι ε

 Πα ρα α α σχου Κυ υ ρι ε

(α) Τὰ ἀνωτέρω τρία κλασσικὰ μέλη: Τὸ Ἀλληλούϊα, Τὸ Δόξα σοι Κύριε καὶ τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, ἐγράψαμεν ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἀρχαία παράδοσις αὐτῶν: διότι πολλοὶ ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν ψάλλουσιν ταῦτα κατὰ βούλησιν τῶν.

Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε ⁶λ'

Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε ^γδ'

Ἑτερα εἰς ἦχον λ' α'.

Πα ρα α α σχου Κυ ρι ε ^πq

^πq Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε ^γq

Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε ^κq

Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε ^κq

Πα ρα α α σχου Κυ υ ρι ε ^γq

Πα ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ^πq (β)

Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ Λειτουργικά ἐν ἰσοφωνίᾳ ἐμελλῶς κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου. Τὰ Λειτουργικά ταῦτα, ὄντα ἀρχαῖα παράδοσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἶναι τὰ μόνον ψαλλόμενα ἄχρι σήμερον ἐν τῷ Πανσέπτῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς καὶ τὸ καθιερωθὲν ἐν αὐτῷ εἰς ἦχον β'. ἄξιον ἐστὶν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (τὸ λεγόμενον συνηθισμένον).

(δ) Εἰς ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω αἰτήσεων ὁ χορὸς δεόν νὰ ἐπάδῃ τὸ Πα ρ α σ χ ο υ Κ ύ ρ ι ε ἀπαξ καὶ οὐχὶ (τρίς) ὡς γίνεται εἰς τὸ Κ ύ ρ ι ε Ἑ λ έ η σ ο ν ὅπερ, εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀπαγγέλεται τρίς, πεντάκις, δεκάκις, καὶ τεσσαρακοντάκις ὡς ὀρίζει τοῦτο καὶ ἡ τυπικὴ διάταξις τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπόδειξις, δὲ τούτου εἶναι ὅτι, οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν διδάσκαλοι, μᾶς παρέδωκαν πολλὰ ἀργὰ Κύριε Ἑλέησον κατ' ἦχον ἀνὰ τρία, ἀλλὰ. Πα ρ α σ χ ο υ Κ ύ ρ ι ε ἀνὰ τρία ἀργόν, οὐδὲν μᾶς παρέδωκαν, θεωρήσαντες τοῦτο ἀνάρμοστον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἐγράψαμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην ὡς ἀπαραίτητον, διότι, τινὲς τῶν ἱεροψαλνῶν μὴ γνωρίζοντες τὴν σημασίαν καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ πρώτου ἀπὸ τοῦ δευτέρου, υἱοθετοῦν ἀπερισκέπτως μίαν ἀπομίμησιν τοῦ εἰς ἦχον α'. Κύριε Ἑλέησον Θ. Φωκαέως Πα ρ α σ χ ο υ Κ ύ ρ ι ε ἀπαγγέλου τοῦτο ἀνὰ τρία, ὅπερ ψαλλόμενον ἐμφανίζει φοβεράν τραγελαφικότητα.

Συνεχίζοντες τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἔργων μας, θὰ φέρωμεν προσε-
χῶς εἰς φῶς, σειρὰν Χερουβικῶν ἀργοσυντόμων, Λειτουργικῶν καὶ
"Ἀξιον ἔστιν, ὡς καὶ σειρὰν Κοινωνικῶν τῶν Κυριακῶν καὶ διαφόρων
ἐορτῶν.

"Ἀπαντα τὰ ἐκτυπωθέντα καὶ ἐκτυπούμενα ἔργα ἡμῶν, φέρουσι
τὸν γενικὸν τίτλον : Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ. Διότι
περιέχουσι ταῦτα τὸν γνήσιον πλοῦτον τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Τέχνης
ἥτις, δυστυχῶς ἔχει διαστραφεῖ ἀπὸ ἐτῶν, ὑπὸ παλλῶν ἐκδοτῶν δια-
φόρων μουσικῶν βιβλίων, περιεχόντων τὴν ἀτομικὴν τῶν τεχνοτροπίαν.

Διὰ ταῦτα προέβημεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἔργων ἡμῶν εἰς τὰ ὁ-
ποῖα διατηροῦμεν ὅλην τὴν κλασσικότητα τῶν ἀρχαίων μελωδημάτων,
τὰ ὅποια φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς ἱεροπρεπειᾶς καὶ τὴν ἀπαράμιλ-
λον μουσικὴν τέχνην τῶν Βυζαντινῶν Μουσικοδιδασκάλων.

Εἶδομεν τὸ Φῶς ἦχος β' Δι' (α)

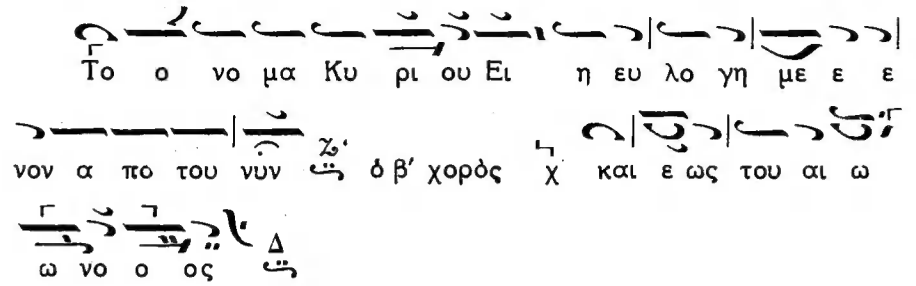
χ Εἰ δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο μεν
πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσκυ νουν τες αυ τη
γαρ η χ μας ε σω σε ε ε ε εν

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἦχος β' Δι'

Α μην χ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι ι ου ευ λο γη
με νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω νος

(α) Τὸ εἶδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Εἴη τὸ "Ὄνομα Κυρίου ψαλλόμενα εἰς ἄλ-
λον ἦχον ὡς συνηθίζουν τινες τῶν ἱεροψαλτῶν χάνουσι ταῦτα ὅλην τὴν ἀρμό-
ζουσαν ἱεροπρέπειαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι, οὐδεὶς
ἐκ τῶν παλαιῶν διδασκάλων ἔγραψεν εἰς ἄλλον ἦχον τ' ἀνωτέρω.

Τὸ τρίτον

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν Ἀγίῳ Ὅρει μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κοντακίου, τοῦ Οἴκου καὶ τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ Μηνολογίου τῆς ἡμέρας, πρὸ τῶν Καταβασίων, γίνεται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς, διήγησις περὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου. Εἰς δὲ τὰς πόλεις, σὺν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Λειτουργίας, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας πρὸ τοῦ **Δι' εὐχῶν** εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου, ψάλλεται Κολοφωνικὸς Εἰρμός, ἡ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν αἱ Κατάβασται.

Τέλος

καὶ τῷ Θεῷ Δόξα

